

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta filozofická
Katedra blízkovýchodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek oponenta)

Práci předložila studentka: Alexandra Kollárová

Název práce: Islamofobie v umění

Oponoval (u externích oponentů uveďte též adresu a funkci ve firmě): Petr Charvát

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn): Autorka si předsevzala provedení analýzy obrazů, a to zvláště karikatur a plakátů, které lze označit jako nosiče nepřátelské interpretace islámu, a to zvláště v soudobém evropském spotřebním umění, které se pokouší pomocí sdělování takto zaměřených názorů manipulovat veřejným míněním v zemích Evropy. Tento cíl byl splněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Autorka usiluje o nahlédnutí problému v historických souvislostech včetně názorů zakotvených v tradiční duchovní atmosféře Evropy. Vznik a vybudění islamofobie spatřuje patrně správně v reakci na etablování muslimské obce v Británii v 70. a 80. letech minulého století, a nevyhýbá se ani užití tohoto termínu některými ortodoxními muslimskými kruhy. Soustřeďuje se zvláště na zkratkovitá výtvarná klišé (*hidžáb*, turban, plnovous), objevující se zejména v karikaturní a plakátové tvorbě. Právě v tomto aspektu vidím silnou stránku práce, neboť upozorňuje na obecnější problém – velmi silnou úlohu ustálených myšlenkových stereotypů, klišé, zejména v diskursu současných médií. Správně poukazuje též na politickou angažovanost spotřebního umění, plnění nezřídka propagandistické úkoly, a to zejména v nedemokratických režimech. Velmi výmluvně pak uvádí do spojitosti bulvární ráz periodika *Charlie Hebdo* s jeho vulgárním, agresivním, bezohledným a urážlivým vyjadřováním (mj. i) vůči islámu a muslimům. Jde tu však i o problém širší – posouvání marginálních sdělovacích prostředků do centra pozornosti a zájmu veřejnosti, a snahu docílit povšimnutí doslova za každou cenu, tak charakteristickou pro určitou skupinu současných masových sdělovacích prostředků. Máme tu tedy co do činění s obecným problémem nekulturnosti (i) evropské společnosti.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Autorčin sloh plyne hladce, je klidný, jasný a přehledný. Ve formálních náležitostech se řídí přijatými usancemi. Členění práce je adekvátní a logické. Přílohy jsou vhodně vybrány a kvalitně reprodukovány.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Mám dojem, že se autorka snaží pojmout své téma velmi svědomitě a všestranně. Zvláště pozitivně na mne působí její až úzkostlivá snaha o objektivitu, již je věru při daném tématu velmi obtížné dosáhnout. Asi největší přínos práce spatřuji v debatě o otázkách praktického uplatnění zásady svobody slova a tisku – je zřejmé, že póly možných aplikací tu leží mezi tvrdým „usměrněním“ veřejného diskursu, ať již z jakýchkoli pohnutek, a naprostou svobodou vyjádření sahající až k prostředkům vulgárním, obscénním a kluzkým, jejíž uživatelé ovšem musí nést plnou společenskou zodpovědnost za svá vyjádření (viz Formanův film *Lid versus Larry Flynt*). Zkrátka a dobře, jak říkával Jiří Voskovec, „it takes two to tango“ – islamofobní klišé nacházejí největší odezvu u lidí, kteří jsou již o padoušství islámu nezvratně přesvědčeni.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Jak si představujete další vývoj společenského tématu, jímž jste se v práci zabývala?

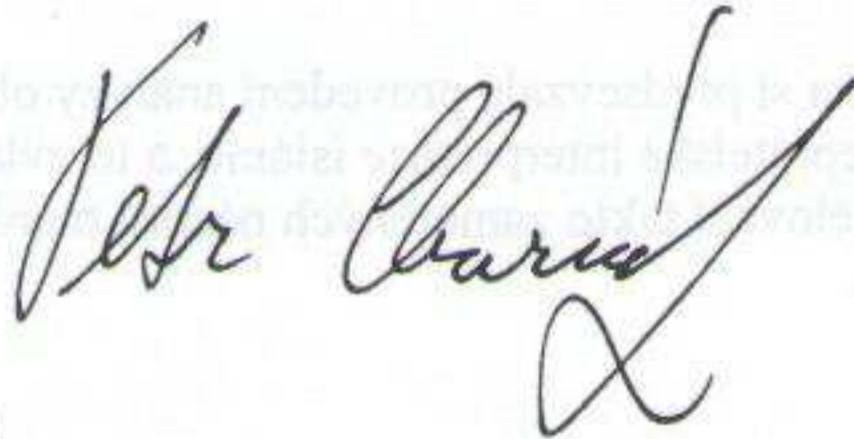
[Empty box for questions and comments]

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

(výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě): **výborně (1).**

Datum:

Praha, 18. 5. 2013.

Podpis:

Pozn.: Při nedostatku místa použijte příložený list.